

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 5263

гр. София, 24.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в закрито заседание на 24.08.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

като разгледа дело номер **6644** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по молба от 15.06.2021 г., подадена от Българска народна банка, чрез адв. В., за допълване на постановеното по делото решение № 3498 от 28.05.2021 г., в частта за разноските. Посочва се, че ответникът своевременно, в хода на съдебното производство, е направил искане за присъждане на разноски, по което съдът не се е произнесъл с решението. Твърди се, че съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ (в приложимата редакция), на ищеца следва да бъдат възложени разноските, сторени от ответника, съразмерно с отхвърлената част от иска.

Ищецът (в основното производство по делото) не изразява становище по молбата с правно основание чл. 248 ГПК.

Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав, като обсъди искането за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските и становището на страните, приема следното:

Молбата на БНБ за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските е допустима, като подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение № 3498 от 28.05.2021 г., постановено по настоящото адм. дело № 6644/2017 г., Българска народна банка е осъдена да заплати на Д. К. Б. обезщетение за имуществени вреди в размер на 2 136,74 лв., претърпени в периода от 26.07.2014 г. до 06.11.2014 г., в резултат на извършено от БНБ нарушение на правото на Европейския съюз, изразяващо се в невземане на решение за обявяване неналичност на депозитите

в [фирма], в императивния срок от пет работни дни, съгласно приложимата с директен ефект разпоредба на чл. 1, пар. 3, буква i) от Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно схемите за гарантиране на депозити, като искът, в останалата част, за разликата над 2 136,74 лв. до 4 500 лв. и извън периода 26.07.2014г. – 6.11.2014г., е отхвърлен.

С писмения отговор на исковата молба и в хода на устните състезания по делото ответната страна – БНБ, е направила искане за присъждане на разноските по делото, като е представила списък по чл. 80 ГПК. По така направеното искане съдът не се е произнесъл с постановеното по делото решение, поради което дължи произнасяне в настоящото производство по чл. 248 ГПК.

Съгласно чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ, ако искът бъде отхвърлен изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разноските по производството. Според разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ (нова – ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно § 6, ал. 1 от ПЗР към ЗИДЗОДОВ (Обн. - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила. Исковата молба, по която е образувано настоящото дело, е подадена с вх. № 17520/19.06.2017 г. по описа на АССГ, поради което разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ не може да бъде приложена в настоящото производство.

Доводите на БНБ относно тълкуването и приложението на чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ (в приложимата редакция - изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.) не се споделят от настоящия състав. Съгласно посочената разпоредба, в приложимата редакция, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. От регламентацията на цитираните разпоредби на чл. 10, ал. 2 и ал. 3 ЗОДОВ е видно, че е налице изрично разграничение на обхвата на задължението за заплащане на разноски от ищеца и от ответника, като същите се явяват специални по отношение на общата норма на чл. 78 ГПК.

По гореизложените съображения следва да се приеме, че в разглеждания случай, в полза на БНБ не се дължат разноски, поради което молбата за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното, Административен съд София - град, I отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молба от 15.06.2021 г., подадена от Българска народна банка, чрез адв. В., за допълване на постановеното по делото решение № 3498 от 28.05.2021 г., в частта за разноските.

Решението може да бъде обжалвано с жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия:

